

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DE-0335-20/SW/2006/319

Warszawa, 2006-10-26

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

KANCELARIA SENATU
BIURO PRACOWNICZE
wpłynęło dn. 3.11.06
nr. 5712 podpis

SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 6.11.06
nr. 8104 podpis

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z oświadczeniem Pani Senator Mirosławy Nykiel złożonym na 18 posiedzeniu Senatu RP w dniu 14 września 2006 r. w sprawie wsparcia finansowego dla Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, przekazany przy piśmie Nr BPS/DSK-043-644/06 z dnia 18 września br., przedkładam uprzejmie następujące wyjaśnienia.

Po utworzeniu w 2001 r. Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej poprzez stosowne przekształcenie Filii Politechniki Łódzkiej, dotacja podmiotowa na działalność dydaktyczną dla Uczelni była określana od 2002 r. według zasad podziału stosowanych, w kolejnych latach, w odniesieniu do państwowych uczelni akademickich nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Zasady podziału w poprzednich latach oparte na formule algorytmicznej, w latach 2002 - 2005 musiały brać pod uwagę reguły związane z wdrażaniem trój etapowej poprawy poziomu wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego, które uwzględniały zróżnicowaną skalę wzrostu wynagrodzeń w określonych grupach stanowisk pracowników uczelni w skonkretyzowanej relacji do kwoty bazowej określanej w ustawach budżetowych na dany rok (w skali zbioru ogółu pracowników szkolnictwa wyższego).

Kształtowanie planów wynagrodzeń we wspomnianych latach, a w konsekwencji zapewnianie ich sfinansowania (wraz z pochodnymi) w ramach dotacji na działalność dydaktyczną, musiało więc uwzględniać – w celu realizacji kolejnych etapów poprawy – poziom zatrudnienia w grupach stanowisk w poszczególnych uczelniach oraz tzw. skutki przechodzące na rok następny, gdyż etapy poprawy wdrażane były od września danego roku. Skutki przechodzące, ostatniego III etapu poprawy wdrożonego od 1 września 2004 r., rzutowały więc na kształtowanie planu wynagrodzeń i ich sfinansowania dotacyjnego w 2005 r.

W latach 2004 i 2005 powrócono do formuły algorytmicznej określania wielkości dotacji dydaktycznej dla uczelni akademickich resortu nauki i szkolnictwa wyższego, z uwzględnieniem sfinansowania w ramach dotacji wzrostu planu wynagrodzeń, w związku ze skutkami II i III etapu poprawy wynagrodzeń pracowników uczelni, co wymagało zapewnienia wszystkim uczelniom niezbędnego wzrostu dotacji z tytułu tych skutków. Należy przy tym zaznaczyć, że dotacja dydaktyczna obejmuje obok dofinansowania budżetowego wspomnianych wydatków uczelni w zakresie wynagrodzeń z pochodnymi, które mają udział dominujący, również dofinansowanie wydatków pozapłacowych.

W stosowanej od pierwszej połowy lat 90-tych XX w. formule algorytmicznej podziału dotacji dydaktycznej dla uczelni akademickich resortu nauki i szkolnictwa wyższego ujmowane były współczynniki korygujące poziom dotacji dla uczelni w określonych granicach w poszczególnych latach na zasadzie „nie mniej niż” oraz „nie więcej niż”. Nie jest więc właściwa uwaga w wystąpieniu Pani Senator, że dopiero w latach 2004 – 2006, pomimo stosowania algorytmu, przyjęto zasadę ograniczania procentowego wzrostu dotacji w ustalonych granicach. Od początku stosowania wspomnianej formuły algorytmicznej współczynniki korygujące były częścią składową tej formuły. Zmieniał się, zazwyczaj corocznie, poziom wskaźników korygujących. Ich poziom wyznaczały bowiem następujące uwarunkowania:

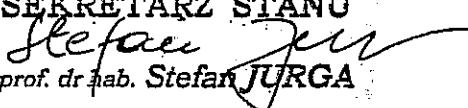
- wskaźnik wzrostu globalnej kwoty dotacji dydaktycznej w skali ogółu uczelni resortu, który był w głównej mierze do 2005 r. skutkiem wspomnianego wzrostu wynagrodzeń;
- konieczność zbilansowania uzupełnień i ograniczeń przyznawanej dotacji według podanej zasady „nie mniej niż” i „nie więcej niż”, w ramach dysponowanej ogólnej kwoty dotacji dydaktycznej do podziału, w relacji do porównywalnej podstawy naliczenia z roku poprzedniego.

W tym kontekście należy zaznaczyć, że w latach 2004 i 2005 dolny poziom wskaźnika, do którego były dokonywane uzupełnienia dotacji dla określonych uczelni wyznaczała konieczność zapewnienia w ich ramach dofinansowania budżetowego wzrostu planowanych wynagrodzeń z pochodnymi z tytułu skutków II i III etapu poprawy poziomu wynagrodzeń, zaś w 2006 r. utrzymanie dotacji na poziomie nie niższym niż w 2005 r. (w ujęciu porównywalnym).

W przedstawionych uwarunkowaniach formuły algorytmicznej – zastosowanej wobec wszystkich uczelni akademickich resortu – nie wydaje się zasadna sugestia, aby dla Akademii Techniczno-Humanistycznej określono poziom dotacji dydaktycznej na podstawie szacunku udziału ATH w dotacji ogólnoresortowej, tylko przy uwzględnianiu wskaźników udziału studentów i nauczycieli akademickich „przeliczeniowych”, w sytuacji gdy takie rozwiązanie w 2006 r. byłoby korzystniejsze dla Uczelni. Stanowiłoby to istotne odstępstwo od dotychczasowych reguł podziału algorytmicznego.

Należy również podkreślić, że w latach 2002 – 2006 dynamika wzrostu dotacji dydaktycznej na rzecz Akademii Techniczno-Humanistycznej jest wyższa od wzrostu dotacji w skali ogółu uczelni akademickich resortu nauki i szkolnictwa wyższego. Planowana na 2006 r. dotacja dydaktyczna dla ATH wzrosła w relacji do 2002 r. o 55,8%, wobec 48,3% w skali ogółu tych uczelni.

Dynamika ta jest również wyższa w stosunku do wzrostu ogólnej liczby studentów oraz kadry nauczycieli akademickich w Akademii Techniczno-Humanistycznej. Na podstawie danych planu rzeczowo-finansowego Uczelni na 2006 r. wypada odnotować, że liczba studentów ogółem wzrasta w relacji do 2002 r. o 39,5%, a na studiach stacjonarnych (dziennych) o 43,6%, zaś liczba nauczycieli akademickich (w ujęciu średniorocznym) wzrasta odpowiednio o 26,8%. Tempo wzrostu dotacji dydaktycznej jest więc szybsze od rozwoju rozmiarów kształcenia studentów oraz przyrostu kadry naukowo-dydaktycznej.

Z wyrazami szacunku
wz. Ministra
SEKRETARZ STANU

prof. dr hab. Stefan JURGA